

Matkakertomus: **ICMDA:n Euraasian konferenssi**

Osallistuin 7.-14.9. ICMDA:n Euraasian konferenssiin Itävallassa. Konferenssi pidettiin kauniissa Schladmingin kylässä Alpeilla. Olen opiskellut kolme vuotta lääketiedettä Oulussa, ja osallistuin nyt ensimmäistä kertaa ICMDA:n konferenssiin. Yksin minun ei tarvinnut Itävaltaan lähteä, sillä siskoni pyysi minua mukaansa. Olin onnekas, että sisko innosti minut matkalle - konferenssi oli mahtava kokemus.

Konferenssin nimi oli Resources [un]limited. Viikon pääajatuksena oli, että meillä ihmisillä voimavarat ovat rajalliset, mutta Jumalan voimat ja mahdollisuudet ovat rajattomat. Eri puhujat ja seminaarien pitäjät korostivat moneen kertaan sitä, kuinka lääkärit ovat vaarassa ylittää omat voimavarat työssään. Toinen keskeinen teema konferenssissa oli keskustelu tieteen ja uskonnon suhteesta toisiinsa. Lääketiede on kova tieteellinen maailma, jossa kristittynä oleminen ei aina ole helppoa. Kolmantena asiana esille nousivat eettiset ongelmat. Itse osallistuin seminaareihin, joissa käsiteltiin elämän alkuun liittyviä eettisiä ongelmia.

Osallistuin sekä opiskelijoille ja nuorille lääkäreille suunnattuun prekonferenssiin että pääkonferenssiin. Prekonferenssiin osallistui satoja nuoria medisiinareita monista eri maista Islannista aina Iraniin ja Armeniaan asti. Aamuiset Raamattu-luennot prekonferenssissa käsittelivät 1. Mooseksen kirjan kolmea ensimmäistä lukua. Luennot olivat loistavia, ja toivat varmasti jokaiselle kuulijalle uusia ajatuksia tuttujen tekstien äärellä. Minulla mieleen jäi luennoitsija Andrzej Turkanikin opetukset työn tärkeydestä. Jumala on luonut meidät ihmiset tekemään työtä. Turkanik kuitenkin korosti, ettei työn lopettamista eli lepoa saa unohtaa. Luentojen lisäksi prekonferenssi antoi loistavan tilaisuuden tutustua muunmaalaisiin kristittyihin opiskelijoihin ja nuoriin lääkäreihin.

Puolessa välissä viikkoa väkimäärä konferenssalissa ainakin kaksinkertaistui, kun kokeneemmatkin lääkärit saapuivat paikalle. Pääkonferenssi alkoi. Pääkonferenssissa mietimme lääkärin suhdetta työhönsä, perheeseensä sekä itseensä. Sain kuulla nuorena opiskelijana ei-niiruusuisia totuuksia ja haasteita lääkärin työstä ja työn vaikutuksista lääkäriin itseensä sekä lähiympäristöönsä. Pääkonferenssin seminaareista parhaiten mieleeni jäivät John Lennoxin pitämä kolmen seminaarin sarja aiheena Science ja Faith. Lennox otti seminaareissaan kantaa tieteelliseen keskusteluun Jumalan olemassaolosta ja evoluutioteoriasta.

Vaikka konferenssin ohjelma oli tiivis, oli meillä aikaa myös nauttia ympäröivästä luonnosta. Kauniit Alpit olivat huikaiseva näky! Kävin mm. Dachstein-vuorella Ramsaun lähellä. Allani avautui kaunis vuoristoinen ja kivinen maisema. Keskiviikkona ja perjantaina iltapäivät olivat varattu retkeilyyn. Osa konferenssiväestä kävi tuolloin tutustumassa Salzburgiin.

Konferenssi kasvatti identiteettiäni kristittynä lääkärinä. Monet keskustelut ja puheet viikon aikana vahvistivat ajatustani siitä, että kristittynä lääkärinä voin tulevaisuudessa toimia Jumalan työssä joka päivä työni kautta. Eräs luennoitsija sanoi esityksessään: Jumala on kutsunut meidät lääkäreiksi tähän aikaan, olemaan uskollisia Hänelle. Hengellinen anti viikon aikana oli merkittävä. Jokainen aamu alkoi rukous- ja ylistyshetkellä. Olen usein kuullut korostettavan opiskeluvuosieni aikana kollegiaalisuuden merkitystä. Konferenssissa opin sen, kuinka tärkeää kollegiaalisuus on kristittyjen lääkäreiden kesken. Meidän tulee huolehtia toisistamme, toisten jaksamisesta työssänsä, ja siitä, että jaksamme tehdä työmme Jumalalle. Yhteistä toimintaa tarvitaan myös työhön eettisten ongelmien osalta, ympärillä oleva maailma on yhä koventumassa.

Anna Kinnula